

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Erfaringer inden for socialt arbejde peger på, at den væsentligste årsag til, at så mange hænger fast i det sociale sikkerhedsnet, er den økonomiske forarmelse, som den enkelte bringes i, når bistanndshjælpen er så lav, som den er. Det er gang på gang blevet påpeget, at bistanndshjælpen ikke giver mulighed for at komme ud af fattigdommen, men snarere at bistanndsmottagere bliver viklet mere og mere ind i dens fangarme. Der er ikke penge til fornyelse af tøj, bohaver eller andre småreparationer. Derfor er det grundlæggende for en fornyelse i socialpolitikken, at ydelserne kommer op på et niveau, som ikke virker forstærkende på fattigdomsyndromet.

Ved at fastslå, at bistanndshjælpen skal følge folkepensionens grundbeløb, sikres reguleringen af bistanndshjælpen i forhold til leveomkostningerne.

Ved at der i loven kun fastsættes én takst, afskaffes fattighjælpsbestemmelserne, og sultebestemmelsen for unge glider ligeledes ud af bistanndsloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Grundydelsen for kontanthjælp er flere gange ændret til skade for kontanthjælpsmodtagerne. Da den borgerlige regering kom til, blev ikke alene kontant-

hjælpen fastfrosset med årlige ændringer på omkring 2 pct., men der blev indført en fattighjælpsparagraf. Socialistisk Folkeparti foreslår genindførelse af, at kontanthjælpen fastsættes til et beløb, der svarer til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb. Det vil betyde en øjeblikkelig forbedring på 334 kr. pr. måned. Det er ikke mange penge for en almindelig lønmodtager, men faktisk en 12 pct.s forhøjelse for bistanndshjælpsmodtageren.

Da reglen i bistanndsloven om overgang til varig hjælp efter 9 måneder blev vedtaget af Folketingets borgerlige flertal, placerede man koldt og kynisk titusinder af familier på noget, der klart ligner fattighjælp. Det drejer sig om langt flere, end socialministeren oplyste, da lovforslaget blev behandlet i efteråret 1982. Det er bl.a. ved undersøgelsen om de fattigste i Danmark dokumenteret, hvor ødelæggende virkningen af bestemmelsen har været for de familier, det er gået ud over. Med lovforslaget vil Folketinget rette op på denne urimelighed.

Lovforslaget vil videre stille unge mellem 18 og 23 år lige med andre voksne. Bestemmelsen har fra sin oprindelse været en misforståelse og skal ud af sociallovgivningen.

Til nr. 2 og nr. 3

Forslagene er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 37, stk. 2.